

BOUWEN AAN EEN GEESTELIJK THUIS
SAMEN VOOR *onze waarden* STAAN

P. 4 → WAT IS DE ACHTERGROND VAN **iCOR**?

P. 6 → WAT BETEKENT **iCOR**?

P. 8 → UITGANGSPUNTEN VAN **iCOR**

P. 12 → DE OPDRACHT VAN JEZUS:
EEN LEERLING ZIJN

P. 16 → DE 10 WAARDEN VAN **iCOR**

- › iCOR KOESTERT RELATIES
- › iCOR VOEDT GEESTELIJKE GROEI
- › iCOR BEVORDERT MISSIE
- › iCOR ZORGT VOOR ZELFBEWUSTZIJN

P. 24 → SAMENVATTING

P. 26 → **iCOR** IS GEBASEERD OP ...

Uitgevers

Inter-European Division of the Seventh-day Adventist® Church,
Schosshaldenstrasse 17 / 3006 Bern, Switzerland
Trans-European Division of the Seventh-day Adventist® Church,
119 St Peter's Street, St Albans / Herts AL1 3EY, United Kingdom

Projectleiders: Gary Blanchard, Stephan Sigg, Jonatan Tejel,
Zlatko Musija

Inhoud: Gilbert Cangy, Stephan Sigg

Vertaling: Thijs de Reus

iCOR-trainers Nederland: Madelon Comvalius & Jacob Engelgeer

Layout & typesetting: Simon Eitzenberger (desim.de)

Pictures: © shutterstock.com

© 2019 Departement Jongeren & Gezinnen en Departement Ontwik-
keling & Toerusting, Landelijk Kantoor, Nederlandse Unie, Kerkgenoot-
schap der Zevende-dags Adventisten

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden ver-
veelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of
openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,
mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

All rights reserved – Printed in the Netherlands

iCOR

... werd ontwikkeld door de Inter-Europese Divisie (EUD) en de Trans-Europese Divisie. Het is een hulpmiddel voor een op waarden gebaseerde gemeentegroei.

... wil gemeenten ondersteunen in het herkennen van hun waarden om die samen met alle gemeenteleden uit te leven. Zo versterken gemeenten hun vitaliteit en zijn zij relevant voor hun gemeenschap.

... is een hulpmiddel om gemeenten te helpen een geestelijk thuis te worden.

WAT IS DE ACHTERGROND VAN iCOR?

DE JEUGD ALS SLEUTELFACTOR

Jonge mensen hebben de kerk nodig en de kerk heeft jonge mensen nodig. De periode van volwassen worden (adolescentie) is een periode van lichamelijke, psychologische, sociale en economische veranderingen. Ook het geestelijk leven verandert. Door invloed van maatschappelijke ontwikkelingen duurt de adolescentie langer en krijgt daardoor steeds meer betekenis. Jongeren zijn geen kinderen meer, maar horen ook nog niet helemaal bij de volwassenen. Zij gaan door een fase van verandering en brengen daardoor veranderingen tot stand.

Jongeren zijn dynamisch, creatief, vernieuwend en productief. Veel christelijke opwekkings- en hervormingsbewegingen hebben hun wortels in jeugdbewegingen. Toen Jezus zijn leerlingen riep, waren

de meesten nog heel jong. Ook in de geschiedenis van de Adventkerk zie je de invloed en de geestelijke dynamiek van jonge mensen. Zij zijn altijd steunpilaren geweest van onze bloeiende kerkelijke gemeenschappen. Daarom hebben zij onze aandacht nodig! Wij moeten jongeren ondersteunen in hun relaties, hun ideologische en geestelijke ontwikkeling. Een geloofsgemeenschap die bestaat uit vertegenwoordigers van meerdere generaties is daarvoor het meest geschikt. Wat waar is voor jonge mensen, is waar voor alle leeftijden.

Diverse studies over kerkverlating en de Adventkerk maken helaas unaniem duidelijk dat we bijna de helft van onze gedoopte jongeren verliezen. Bijna een op de twee jongeren die in de kerk opgroeide, verlaat de kerk. Roger Dudley vertelt dat '40 tot 50 procent van de mensen die halverwege hun tienerjaren zijn gedoopt de kerk

verlaten tegen de tijd dat ze halverwege de twintig zijn' (Roger Dudley, 2000, p. 60). Studies laten ook duidelijk zien dat zij de kerk meer verlaten vanwege relationele aspecten dan om leerstellingen. Dit zien we steeds meer in de Adventkerk, over de hele wereld. Het onderzoek 'Valuegenesis Europe' geeft voldoende bewijs. Of jongeren blijven of niet, heeft vooral te maken met hun ervaringen in de Adventkerk.¹

Gezonde gemeenschappen zijn vaak gemeenten met betrokken jonge mensen, die vorm helpen geven aan het leven, de visie en de missie van de kerk. In deze gemeenten werken generaties enthousiast samen. We zien daar wat Maleachi 3:24 beschrijft: 'Hij zal ervoor zorgen dat ouders zich verzoenen met hun kinderen en kinderen zich verzoenen met hun ouders.' De ervaring leert dat deze gemeenten mensen van nu beter bereiken met het evangelie van Jezus Christus en met de boodschap van de Adventkerk. Gemeenten die relevant zijn voor jonge mensen zijn meestal relevant voor iedereen. —

¹ Stephan Sigg, 'A Spiritual Home for Young People? The Adventist Youth and Their Church Seen from the Valuegenesis Data, Part III' in *Spes Christiana* vol. 24, 201, pp. 179-180

'ER IS HEEL VEEL VERLOREN GEGAAN VOOR DE ZAAK VAN DE WAARHEID DOOR EEN GEBREK AAN BELANGSTELLING VOOR DE GEESTELIJKE NODEN VAN DE JONGEREN ... WAAROM WORDT INZET VOOR DE JONGEREN BINNEN ONZE KRINGEN NIET BESCHOUWD ALS ZEN-DINGSWERK VAN DE BOVENSTE PLANK? HET VEREIST HEEL VEEL TACT EN BEDACHTZAAMHEID EN OPRECHT GEBED VOOR WIJSHEID DIE VAN BOVEN KOMT.'

Ellen White, *Gospel Workers*, p. 207

WAT BETEKENT iCOR?

In Europa hebben we dezelfde uitdagingen en vragen als veel andere gebieden op aarde: Wat kunnen we doen om onze jongeren voor de kerk te behouden? En ook: Hoe krijgen we ze weer terug? De letters CYE staan voor Center for Youth Evangelism (Centrum voor evangelisatie onder jongeren), een onderzoeksinstituut van Andrews University. Zij ontwikkelden het idee van The Church of Refuge (De kerk als toevluchtsoord).

Ron Whitehead is verbonden aan CYE en zegt dat kerken die lijken op een toevluchtsoord een aantal eigenschappen hebben. Zij zijn ‘inclusief, aanvaarden iedereen, zijn gericht op de gemeenschap,

bevinden zich op een strategische plek en bieden een veilige, geestelijke omgeving aan jongvolwassenen. Het zijn geloofs-gemeenschappen die mensen accepteren, wat ze ook zijn en waar ze zich ook bevinden. Vriendschap en acceptatie worden niet gegeven of onthouden op grond van persoonlijke achtergrond, uiterlijk, een geloofssysteem of welke andere zaken dan ook. De leden weten dat ze met respect worden behandeld en niet worden uitgesloten vanwege fouten, vragen of twijfels. Deze gemeenschappen zijn er om hun te geven wat zij nodig hebben. Jongvolwassenen kunnen er God zoeken en groeien in verbondenheid met Hem.” (Ron Whitehead, CYE 2008)

'HET KAN EROP LIJKEN DAT DE KERK VAN CHRISTUS VERZWAKT IS EN DAT ZIJ FOUTEN EN GEBREKEN HEEFT. TOCH IS DAT HET ENIGE WAARAAN GOD OP EEN BIJZONDERE WIJZE ZIJN LIEFDE EN ACHTING SCHENKT. DE KERK IS DE PLEK VAN ZIJN GENADE EN GOD VERHEUGT ZICH EROP JUUST DAAR TE EXPERIMENTEREN MET ZIJN GENADE OP MENSELIJKE HARTEN. DE HEILIGE GEEST IS ZIJN VERTEGENWOORDIGER EN HIJ WERKT ERAAN OM DUSDANIGE VERANDERINGEN TOT STAND TE BRENGEN DAT ENGELEN ER MET VERBAZING EN VREUGDE NAAR KIJKEN. DE HE-MEL IS VOL VREUGDE WANNEER ZIJ ZIET DAT DE LEDEN VAN HET MENSELIJK GEZIN VERVULD ZIJN MET MEDE-GEVOEL VOOR ELKAAR EN DAT ZIJ ELKAAR LIEFHEBBEN ZOALS CHRISTUS HEN HEEFT BEMIND. DE KERK IS DE BURCHT VAN GOD, HET IS ZIJN TOEVLUCHTISOORD, DIE HIJ BEWAART IN DEZE WERELD DIE IN REBELLIE IS.'

The Ellen G. White 1888 Materials, p. 1554,1

De vrijplaatsen (bepaalde steden) uit het Oude Testament, zijn het voorbeeld voor het idee van de kerk als een veilige haven. Een haven die bescherming geeft, bemiddeling, recht en zorg op de lange termijn. iCOR bouwt voort op COR, maar het heeft het idee verder ontwikkeld en het concept nog een keer onder de loep genomen. Het idee van de kerk als een geestelijke schuilplaats en thuis is de kern en ook het doel van iCOR. Gebaseerd op de beschrijving van de kerk in het Nieuwe Testament, wil iCOR gemeenten voorzien van ondersteuning op basis van waarden. Zo maken zij dit geestelijke thuis tot een realiteit voor alle leeftijden, culturen en alle sociale klassen. Met andere woorden: iCOR bevordert dat gemeenten bewust kiezen om eigentijdse, geestelijke gemeenschappen te zijn. Gemeenschappen waarin jong en oud, gast en vaste bezoeker, arm en rijk, arbeider en academicus zich thuis voelt. Een plek waar iedereen vrij is om te groeien in het geloof. Deze gemeenten zijn plekken van christelijke kameraadschap, waarin mensen van alle achtergronden, leeftijden en opleidingen kracht vinden om hun geloof uit te leven en te versterken. —

UITGANGSPUNTEN VAN iCOR

HET GEZIN VAN GOD

Wij geloven in een God die relaties aangaat: Vader, Zoon en heilige Geest. God is echt en volledig één. Bedenk dat God de mens heeft gemaakt als man en vrouw en dat Hij hun de opdracht gaf vruchtbaar te zijn en talrijk.

God schiep dus het kerngezin. Hij maakte man en vrouw tot ouders en dus verantwoordelijk voor volgende generaties. God nam het initiatief een volk te stichten; de gemeenschap van Gods kinderen. In nieuwtestamentische taal is dat de kerk, dat zijn Jezus' volgelingen. Jezus noemde de kerk zijn gezin (Marcus 3:31–35; 10:28–30).

Daarom is iCOR gebaseerd op het bijbelse begrip dat God twee fundamentele sociale eenheden heeft gemaakt. Eenheden die geestelijke groei bevorderen, het kerngezin. De familie daaromheen ondersteunen. Zo kan het geloof worden doorgegeven.

Het gezin als beeldspraak is een fundamenteel idee van christelijke kameraadschap onder de kinderen van God. Het komt overeen met

het kijken naar de kerk als ‘het lichaam van Christus’. Daarom is de kerk een gemeenschap die liefheeft, zorgt, ondersteunt en generaties en culturen verbindt. De kerk versterkt haar leden en helpt hen zich met Jezus te verbinden en tot volle bloei te komen in deze relatie met God. De vergelijking met het gezin maakt duidelijk dat geloof en het praktisch uitleven daarvan liefde in actie is. Het heeft te maken met relaties.

Gemeenten die het als hun opdracht zien om zo’n grote familie te zijn, kunnen een enorme steun zijn voor het kerngezin. Dat gezin speelt een belangrijke rol in het grootbrengen van de volgende generatie. Momenteel leven we in een tijd met veel gebroken gezinnen, in een individualistische maatschappij.

ALLE GENERATIES, CULTUREN EN SOCIALE KLASSEN

Wat iCOR benadrukt is dat alle generaties, culturen en sociale milieus hetzelfde worden behandeld en verwelkomd. Dat komt omdat wij geloven dat we elkaar allemaal nodig hebben om geestelijk te groeien.

Mensen hebben verschillende etnische achtergronden. Mensen van verschillende generaties hebben vaak ook verschillende culturen, leefstijlen en geloofstradities. De ‘i’ in iCOR staat daarom niet alleen voor intergenerationeel (van verschillende generaties), maar ook voor intercultureel en inter-sociale-groep.

Gemeenten die actief proberen om die ‘i’ in te vullen, tonen waardering voor elk individu. Zij proberen op een positieve manier mensen met elkaar in contact te brengen. Zij bevorderen een klimaat van vriendschap dat alle generaties insluit en respecteert. Op een

bijzondere manier verbinden zij al die generaties met het lichaam van Christus. Het bijbelse beginsel om 'ervoor te zorgen dat ouders zich verzoenen met hun kinderen en kinderen zich verzoenen met hun ouders' (Maleachi 4:6), is voor deze gemeenten van het allergrootste belang. Het resultaat zal zijn dat kinderen zich verzoenen met hun ouders. Een gemeenschap waar de verbinding tussen de verschillende generaties centraal staat, betekent dat generaties niet hun eigen rechten en behoeften opeisen. Hun hart gaat uit naar elkaar. Het hoort bij het leven dat de ouders zich als eerste richten naar de jongere generaties. Dat hoort bij de orde die God aanbracht in Zijn schepping. Ouderen moeten zich als eerste tot de jongeren richten. Zij hebben al de kans gehad om vaste grond onder de voeten te krijgen. De jongere generatie zoekt die nog!

DE JEUGD ALS PARTNER

Een relevante kerk gebruikt jongeren als oriëntatiepunt. Vaak weerspiegelen jongeren de maatschappij en de tijd van nu het beste. We mogen niet negeren dat grote groepen jongeren de kerk verlaten. Dat betekent niet dat zij van hun geloof vallen! We moeten veel serieuzer omgaan met de vraag hoe we tegemoet kunnen komen aan de geestelijke behoeften van jongeren.

Statistisch gezien zijn jongeren het meest ontvankelijk. Praktijkonderzoeken tonen aan dat 80 procent van alle mensen voor hun

25e voor of tegen Jezus kiest. Dat geldt ook voor een keuze voor of tegen de kerk. Adolescentie is daarom van grote betekenis voor de rest van het volwassen leven. Tijdens hun adolescentie denken mensen diep na. Dat komt door overgangsmomenten en keuzes die hun leven richting geven. Daarom is het voor kerken zo belangrijk te leren hoe ze authentiek moeten omgaan met jongeren. De kerk moet jongeren vertellen over Gods verlossende werk en moet een levend

voorbeeld zijn van wat het betekent verzoend te zijn met God en elkaar. Gemeenten geven aandacht aan en spreken over geestelijke en bijbelse dingen. Dat doen ze relevant en praktisch, in overeenkomst met de adventistische leer. We moeten heel bewust aandacht geven aan de geestelijke behoeften van jonge mensen: emotioneel, sociaal en geestelijk. Wanneer kerken dat doen, dan helpen ze de jongeren om God te vinden in de belangrijkste fase van het leven en juist niet om bij Hem weg te gaan. Jeugdwerk is tegelijkertijd evangelisatie en gemeenteopbouw. Bij iCOR gaat het om meer dan er alleen voor te zorgen dat kerken meer aandacht schenken aan jongeren. Een gemeente moet jongeren niet als objecten zien, maar als volwaardige partners die zij actief betrekken. Dan zijn jongeren 'subjecten'. Jonge mensen moeten kunnen deelnemen aan het vormgeven en het ontwikkelen van het leven en de missie van de kerk. Dat willen zij ook graag! Zo blijft de kerk vooruitgaan. Jongeren zijn de kerks grootste bron van mogelijkheden om vooruit te komen. De Bijbel staat, net als de kerkgeschiedenis, vol met voorbeelden van Gods samenwerking met jonge mensen. Door hen en met hen doet Hij buitengewone dingen. Dat ervaren we alleen als we betrokken zijn bij hun levens en door hen te betrekken bij de gemeente. Hoe? Door jongeren te trainen en te helpen, en door hen verantwoordelijkheid te geven in de gemeente en haar missieactiviteiten. —

'ER IS HEEL VEEL VERLOREN GEGAAN VOOR DE ZAAK VAN DE WAARHEID DOOR EEN GEBREK AAN BELANGSTELLING VOOR DE GEESTELIJKE NODEN VAN JONGEREN.'

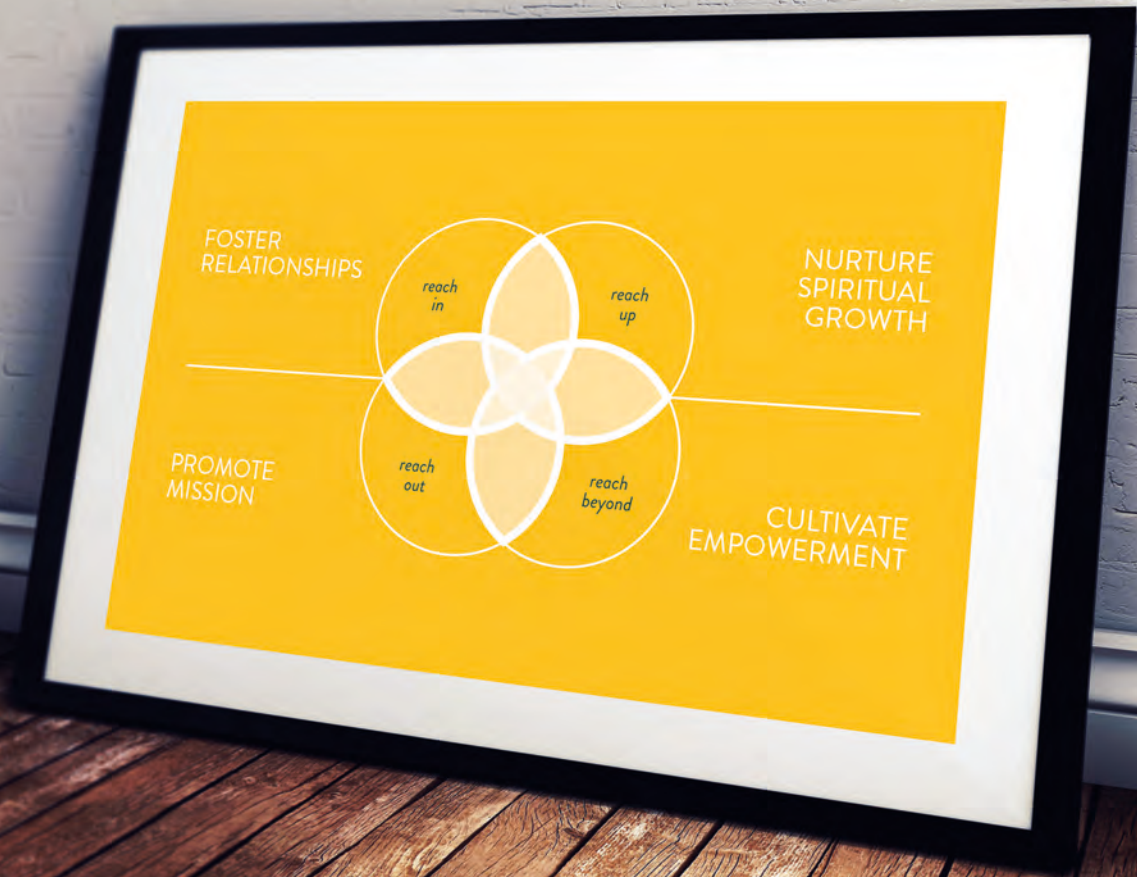
Ellen White, *Gospel Workers*, p. 207.2-3

DE OPDRACHT VAN JEZUS: EEN LEERLING ZIJN

Jezus gaf ons de opdracht mensen tot steun te zijn door zijn leerling te zijn met alles wat je hebt en wie je bent. Daarop richt iCOR zich. Mensen oproepen leerlingen van Jezus te worden is niet 'weer zo'n programma' voor de gemeenten. Het is de opdracht waarom alles draait. Om deze opdracht uit te voeren, moet de plaatselijke gemeente actief zijn op vier terreinen. Zo helpen ze jonge mensen, maar eigenlijk iedereen, om Jezus' leerling te worden:

- 🟡 **Het verdiepen van relaties:** werk naar *binnen* toe (denk aan geestelijke en sociale verbondenheid: Handelingen 2:46-47; Efeziërs 4:2-3; Johannes 13:34-35)
- 🟡 **Zorg voor geestelijke groei:** strek je handen uit naar *boven* (pl. 2Kor 5:17; 2Tessz 1:3; Gal 5:16, 18, 22-23)
- 🟡 **Moedig missiewerk aan:** naar *buiten* reiken (2 Korintiërs 5:18-20); Handelingen 9:36,39)
- 🟡 **Creëer een sfeer waarin mensen sterker worden:** stijg *boven jezelf* uit (Jeremia 1:7,9-10; Efeziërs 3:20-21; 4:7-16; 2 Timoteüs 2:2; 4:1-2)

DIT IDEE VAN DE KERK ALS 'HET VOLK VAN GOD', ALS GODS NIEUWE MAATSCHAPPIJ, ZIJN GEZIN, ZIJN GEMEENSCHAP, KOMT BIJ VELEN VANDAAG DE DAG BINNEN ALS HET MEEST OPWINDENDE 'GOEDE NIEUWS' DAT ZE OIT KUNNEN HOREN. DAT KAN ZORGEN VOOR EEN TOTALE OMMEKEER WANNEER IEMAND WEET DAT HIJ VOOR ALTIJD GOD EN ZIJN VOLK TOEBEHOORT! IN EEN TIJD WAARIN MENSEN HEEL STERK OP ZICHZELF MOETEN STAAN, IS DE VREUGDE VAN HET ECHT BIJ GOD HOREN EN DEEL ZIJN VAN ZIJN VOLK ÉÉN VAN DE MEEST RELEVANTE DELEN VAN DE CHRISTELIJKE BOODSCHAP VAN HET GOEDE NIEUWS.

David Watson, *I Believe in the Church*
(Grand Rapids, Mi: William B. Eerdmans Publishing Company, 1978), p. 76

DE 10 WAARDEN VAN iCOR

iCOR heeft tien waarden als basis. Die kwamen tot stand door onderzoek, wetenschappelijke studies, sociologische inzichten, de kerkelijke uitleg van het Nieuwe Testament en de boeken van Ellen White. Gemeenten moeten bewust en altijd aan de waarden werken om Gods gezin te zijn. Die waarden moeten zij steeds opnieuw evalueren en regelmatig bespreken in kerkenraadsvergaderingen. De waarden helpen de gemeenten zich te concentreren op wat er echt toe doet. Zij zorgen ervoor dat een gemeente groeit als een

geestelijk thuis en als veilig heiligdom voor mensen van alle generaties, culturen en sociale achtergronden. De tien waarden van iCOR zijn geen extra programma's. Het is voedsel voor de gemeente om echt Gods gezin te zijn. Zo vorm je een gemeenschap van gelovigen van alle generaties. Een gemeenschap die voorziet in de geestelijke behoeften van de jongeren. De iCOR waarden vormen de basis voor kerkelijke activiteiten en helpen de gemeente om doelen te verwoorden en in te voeren. —

'CHRISTUS' METHODE ALLEEN KAN HET WARE SUCCES OPLEVEREN IN HET BEREIKEN VAN MENSEN. DE ZALIG-MAKER MENGDE ZICH ONDER DE MENSEN ALS IEMAND, DIE NAAR HUN WELZIJN STREEFDE. HIJ TOONDE ZIJN SYMPATHIE, VOORZAG IN HUN NODEN EN WON HUN VERTROUWEN. EN DAN GEBODD HIJ HEN: "VOLG MIJ".'

Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, p. 143

RELATIES

VERBINDEN → Gemeenten waarin mensen zich met elkaar willen verbinden, streven naar het aangaan van authentieke en liefdevolle relaties. Die relaties overstijgen grenzen van generaties, culturen en sociale klassen.

ZORGEN → Gemeenten waarin mensen voor elkaar zorgen, bevorderen een liefdevolle houding waarbij mensen de armen uitstrekken naar anderen. Zij leven zich in en accepteren mensen zoals ze zijn. Ze zetten zich actief in voor ieders welzijn en bieden ondersteuning op alle gebieden van het leven.

DEELNEMEN → Gemeenten die deelname stimuleren, hebben waardering voor de gaven en bekwaamheden van hun medemensen. Zij scheppen ruimte voor mensen om deel te nemen aan het vormgeven van alle aspecten van het gemeentelieven. Op die manier bevorderen zij een gevoel van 'erbij horen' en identificeren zij zich met de gemeente.

GEESTELIJKE GROEI

AANBIDDEN → Gemeenten die begrijpen dat aanbidding betekent dat je het evangelie elke dag in de praktijk brengt, zoeken naar creatieve mogelijkheden om aanbidding te vieren in het dagelijks leven. Zij doen er alles aan om van de sabbat een betekenisvolle ervaring te maken.

ONDERWIJZEN → Gemeenten die het Woord van God onderwijzen, doen dat relevant, creatief en praktisch.

MISSIE

DIENEN → Missiewerk en je inzetten voor anderen vragen om dienstbaarheid. Dienende gemeenten volgen Jezus' voorbeeld door zich in te zetten voor de behoeften van anderen. Zij proberen nieuwe methoden te ontdekken om te dienen.

VERZOENEN → Gemeenten die zich inzetten voor verzoening en die verzoend zijn, moedigen verzoening en genezing actief aan in Jezus' naam. Dat geldt voor de relatie met onze hemelse Vader en met elkaar.

ZELFBEWUSTZIJN

BEGELEIDEN → Gemeenten die in het bijzonder zorgen voor persoonlijke begeleiding van hun kinderen en jongeren, hebben volwassenen die op hun geloofsreis relaties willen aangaan om mensen geestelijk te begeleiden.

TRAINEN → Gemeenten die openstaan om te leren, bieden hun leden trainingen aan. Zij hebben zo de mogelijkheid om hun eigen gaven en bekwaamheden te ontwikkelen en kunnen de gemeente allerlei dienstwerk bieden.

LEIDEN → Gemeenten die strategisch denken en een doel nastreven, hebben een visie en zijn gedreven. Zij nemen de jongere generatie mee in het leiden van de gemeente.

VERBINDEN

Galaten 3:26-29

God is liefde. Vader, Zoon en heilige Geest zijn samen God en God is een God van relaties. De gemeente moet dat weerspiegelen. Werken aan gezonde relaties is één van de belangrijkste en meest urgente taken van de christelijke kerk. De liefde die volgelingen van Jezus onderling uitleven, is noodzakelijk. Het identificeert Jezus' volgelingen als mensen die bij God horen. Ook zorgt het ervoor dat hun geloof echt is. Je kunt God onmogelijk liefhebben en de mensen om je heen negeren. Christelijke kameraadschap moet worden opgebouwd en uitgeleefd. Het is meer dan verschillende mensen in dezelfde ruimte bijeenbrengen om een geestelijk programma bij te wonen. Gemeenten die mensen met elkaar verbinden, proberen bewust om authentieke en liefhebbende relaties te vormen. Zulke relaties overstijgen generaties, culturen en sociale groepen en leggen contacten met mensen binnen en buiten de kerk. Dat is vooral voor jonge mensen in de gemeente van groot belang. Het is essentieel voor hun geestelijke groei om niet alleen relevante relaties te hebben met leeftijdsgenoten, maar ook met volwassenen.

ZORGEN

Jakobus 2:14-16

Echte, koesterende zorg vervult de meeste basisbehoeften van de mens. Mensen die zich geliefd en geaccepteerd voelen, ontwikkelen vertrouwen en worden veel opener en ontvankelijker. Gemeenten die zorgen voor hun medemensen bouwen een ondersteunende gemeenschap op. Dat komt omdat zij het als hun opdracht zien lief te hebben zoals ook Jezus mensen liefhad. Vooral jongeren hebben het nodig een liefhebbende, zorgende en ondersteunende geloofsgemeenschap mee te maken. Echte, koesterende zorg beweegt mensen ertoe de verantwoordelijkheid te nemen voor elkaar te zorgen. Het maakt andere mensen niet uit hoeveel goede en juiste kennis we hebben. Ze moeten dat ervaren!

Zorgzame gemeenten willen mensen ondersteunen die hun zijn toevertrouwd wat betreft geestelijke groei, zodat zij op een dag kunnen zeggen: 'Dit is mijn kerk!' Echte, koesterende zorg houdt zowel gebed in als allerlei praktische hulp. Een zorgzame houding maakt gemeenten gevoelig voor de geestelijke en andere noden van hun medemensen.

DEELNEMEN

1 Korintiërs 12

Als je meehelpt het gemeentelven vorm te geven, dan versterkt dat het gevoel dat je erbij hoort. Je identificeert je met die kerk en haar opdracht. Dat geldt zeker voor jonge mensen. Ze lopen over van ideeën, meningen en energie. Maar vaak krijgen ze niet de gelegenheid die toe te passen in de kerk. Er zijn studies die aantonen dat de jongeren de kerk relevant vinden. Is de kerk er ook van overtuigd dat jongeren relevant zijn? In de kern komt het erop neer dat er een gevoel van erbij horen wordt gekweekt. Dat gebeurt wanneer je erbij wordt betrokken en kunt bijdragen. Deze verklaring van de leiding van de Adventkerk ging over jongeren: 'De redenen die het meeste worden genoemd door mensen die de plaatselijke gemeente verlaten, behoren tot het gebied van de relaties, het ontbreken van een gevoel van erbij horen en een gebrek aan betekenisvolle betrokkenheid bij de plaatselijke gemeente en haar opdracht.' (*Conserving Membership Gains*, General Conference of Seventh-day Adventists Executive Committee, 2007, paragraaf 5). Gemeenten doen er daarom goed aan om alle leden, jong en oud, maar ook hun gasten, aan te moedigen actief deel te nemen aan het vormgeven van de visie en de missie van de kerk.

AANBIDDEN

Matteüs 18:20

Aanbidding is geen gebeurtenis of een programma, maar een manier van leven. Aanbidding vertrouwt erop dat God tegenwoordig is en maakt de bijbelse waarheid werkelijkheid in het dagelijks leven. Gods kinderen verkondigen niet alleen het evangelie, maar zij vieren het! En ze leven het uit waar ze dan ook samenkomen. Wist je dat er onderzoeken zijn die aantonen dat het een positieve uitwerking heeft op het geestelijk leven van een mens als die gemeenschappelijke aanbidding meemaakt? Hetzelfde geldt voor vreugde en eerbied in zingen, muziek, gebed en prediking. Die invloed komt ook terug in het dagelijks leven. Gemeenten die willen groeien door met elkaar te aanbidden zijn actief bezig om van de sabbat een betekenisvolle gebeurtenis te maken. Zij vullen de aanbiddingsdienst zo in dat ook jongeren een bijdrage kunnen leveren en dat ze zich er ook door aangesproken voelen. ‘Religieuze diensten moeten zo worden gepland en geleid dat ze niet alleen heilzaam zijn, maar zo aangenaam dat ze ronduit aantrekkelijk zijn’ (Ellen White, *Testimony Treasures Vol. 2*, p. 440). Een gezamenlijke eredienst kan zich richten op geestelijke behoeften en op concrete situaties en doelen. Een liefdevolle, vreugdevolle en dankbare houding van deelnemers aan de viering van de aanbiddingsdienst is belangrijker dan de aparte onderdelen van het programma.

ONDERWIJZEN

Matteüs 28:18-20

Mensen willen goed bijbels onderricht en overdenkingen die relevant zijn voor hun leven. De Valuegenesis Europe-studie laat zien dat prediking die jonge mensen raakt erg belangrijk is voor hoe ze de kerk ervaren. Luisteren zij naar overdenkingen die hun hart raken? Dan is de kans dat ze in de kerk blijven acht keer groter in vergelijking met jongeren die dat niet zo ervaren. Relevante prediking is mogelijk als mensen openstaan voor de werkelijkheid en de geestelijke behoeften in de levens van mensen en daarover praten met hen. Geloven in Jezus komt door het ‘luisteren’ (Romeinen 10:17). Daarom is het zo enorm belangrijk dat christelijke waarden en de bijbelse leer praktisch, authentiek en creatief worden overgebracht. Jezus moet in het middelpunt staan. Gemeenten die dat als prioriteit hebben zijn waarschijnlijk relevant voor bezoekers. Het overbrengen van het geloof is niet beperkt tot de preek of tot het éénrichtingsverkeer van preken in een kerkelijke context. Persoonlijke gesprekken zijn net zo belangrijk. En het op een creatieve manier overbrengen van ons geloof in alledaagse omstandigheden ook (Deuteronomium 6:6-9).

DIENEN

Matteüs 20:25-28

‘De gemeente is georganiseerd om te dienen’ (Ellen White, *Karaktervorming*, p. 267). Het is een gemeenschap waar men zorgt en dient. Als je jonge mensen vraagt waarom zij het belangrijk vinden dat de kerk er is, dan zeggen zij dat de kerk impact moet hebben op de maatschappij. Vooral jongeren staan klaar om betrokken te zijn bij activiteiten waarbij je je handen uitstrekt naar de wereld. Zij willen graag het verschil maken in het leven van een medemens! Vraag ze dus niet alleen om mee te helpen bij de uitvoering, maar betrek ze ook bij het bedenken en plannen van activiteiten. Wie actief betrokken is, identificeert zich beter met de kerk en met het adventisme. Het is nu veel makkelijker voor mensen in de kerk om vrienden en kennissen uit te nodigen die willen meehelpen zich in te zetten voor de gemeenschap. Het gaat om veel meer dan kerkdiensten. Wanneer kerk en geloof relevant zijn voor de maatschappij, praten jong en oud veel eerder over hun geloof met vrienden en anderen. Jezus’ leven laat zien dat de verkondiging van het goede nieuws echt afhankelijk is van een positieve, open en dienende houding naar anderen toe.

VERZOENEN

2 Korintiërs 5:18-20

Het doen van missiewerk op het gebied van ‘het dienstwerk van verzoening’, plaatst Jezus in het middelpunt, toont respect naar andere mensen en neemt hen serieus. Als vertegenwoordigers van die verzoening, zijn we ‘bruggenbouwers’. Als ambassadeurs van Jezus nodigen we anderen uit zich met God te verzoenen. Alles wat te maken heeft met evangelisatie is ondergeschikt aan de opdracht verbroken relaties met God te helen en te herstellen. Dat geldt ook voor het helpen van mensen. Het gaat erom dat iedereen persoonlijk de weg kan vinden om zich te verbinden met onze liefhebbende hemelse Vader. Gemeenten die trouw zijn aan die opdracht weten dat de uitnodiging zich met God te verzoenen alleen geloofwaardig is wanneer ze dat ook zelf hebben ervaren en uitleven. Want in dit alles gaat het over het weer opbouwen van relaties. Als je missie bekijkt vanuit de context van verzoening, begrijp je dat het Goede Nieuws onlosmakelijk is verbonden met de boodschapper en met het evangelie zoals dat praktisch wordt uitgeleefd in de gemeente. Daarom wordt elk lid opgeroepen een ambassadeur te zijn voor Jezus en het evangelie tot een realiteit te laten worden in hun leven.

BEGELEIDEN

Filippenzen 4:9

Jezus was voor zijn leerlingen een mentor, net zoals Mozes dat was voor Jozua en Barnabas voor Paulus en Marcus. Jonge mensen hebben naast hun ouders andere volwassenen nodig die van betekenis zijn in hun leven en die dienen als rolmodel. Gemeenten bevorderen daarom niet alleen informele relaties tussen de generaties, maar leiden ook mentoren op om anderen te kunnen begeleiden op hun geestelijke reis. ‘De klassieke definitie van het mentor-zijn, is dat een oudere en meer ervaren gids, die ook wordt geaccepteerd door de jongere, hem of haar begeleidt. Een mentor kan helpen de overgang naar de volwassenheid makkelijker te maken door ondersteuning en uitdaging. Zo beschouwd is het een ontwikkelingsrelatie waarbij de jongere persoon wordt binnengeleid in de wereld van de volwassenen’ (Kate Philip, ‘Mentoring and Young People’ in *Encyclopedia of Informal Education*, August 2000). Jongeren die een relatie hebben met zorgzame volwassenen, vertonen minder vaak risicovol gedrag. Ze hebben meer zelfvertrouwen en het is veel waarschijnlijker dat ze anderen zullen helpen. Dat blijkt als je hen vergelijkt met jongeren die zulke relaties niet hebben. Daaruit volgt dat mentoren in de kerk hulp kunnen bieden aan kinderen, tieners en jongeren om geestelijk te groeien en om een antwoord te vinden op uitdagingen van het leven. Omgekeerd kunnen jongeren ook de mentor zijn van oudere mensen.

TRAINEN

Spreuken 9:8-10

Dingen leren is een basisbeginsel van het leven. Niet meer leren betekent stilstaan. Jezus werd gerespecteerd als een rabbi. Dat wil zeggen dat Hij een leraar was. Het woord discipelen geven we in het Nederlands daarom weer met 'leerlingen'. Het Griekse woord voor leerling (mathetes) is ontleend aan de wereld van de opvoeders. De volgelingen van Jezus zijn mensen die in opleiding zijn en dat bevordert groei. Het echte doel in de school van Jezus is om in te zien dat het om daden gaat en niet alleen om woorden en kennis. Door mensen te trainen stel je hen in staat hun krachten optimaal in te zetten, zich verder te ontwikkelen en te groeien. De gemeente moet een plaats zijn waar alle generaties iets nieuws kunnen leren. Jonge mensen zijn niet de enigen die behoefte hebben aan gestructureerde, doorlopende scholing en ondersteuning vanuit het dagelijks leven en de omgeving van de plaatselijke gemeente. Gemeenten die veel belang hechten aan training zetten daarom vol in op het voorzien in de mogelijkheden voor alle leden om te groeien in inzicht, het verbeteren van hun persoonlijke gaven en om zich verder te ontwikkelen in de dienst voor God. Zij moedigen hun leden aan en ondersteunen hen in deelname aan trainingsmogelijkheden, binnen en buiten hun eigen kring. De vooruitgang van een levende geloofsgemeenschap gedijt door het bewustzijn dat je nooit te oud bent om te leren.

LEIDING GEVEN

Exodus 18:21-23

Een strategisch denkende gemeente met een doel voor ogen, beperkt haar aandacht niet tot allerlei administratieve processen. Zij is bewust bezig met missie en richt de aandacht op steeds voortgaande ontwikkeling, vooruitgang en groei op alle terreinen. Zo'n gemeente heeft een visie en een missie en anders ontwikkelt ze er één en richt daarbij de aandacht op de plaatselijke gemeenschap. Ze is altijd actief bezig om alle leden te betrekken, ook de jongeren. Deze gemeente werkt continu aan ontwikkeling, analyse en evaluatie van haar visie en haar doelen. Zij herinnert iedereen in de gemeente aan haar visie en ze is actief om ook jongeren te betrekken bij het leiden van de gemeente. Hoe serieus een gemeente haar jongeren neemt, blijkt uit hoeveel jongeren op alle niveaus betrokken zijn bij alles wat te maken heeft met leiderschap. Wanneer jongeren meedoen, zien zij de kerk ook als hun kerk. Zij zullen actief vorm geven aan de activiteiten en de opdracht van de kerk. Leiderschap dat zich richt op waarden wordt gekenmerkt door altijd oog te hebben voor de waarden van iCOR. Op basis daarvan kijkt het leiderschap vooruit en zoekt naar mogelijkheden die waarden actief te bevorderen en constant te evalueren als het gaat om de dagelijkse activiteiten van het gemeentelven.

SAMENVATTING

iCOR is een hulpmiddel voor gemeente-ontwikkeling, gebaseerd op waarden. Het helpt gemeenten om bijbelse waarden te herkennen in het dagelijks leven en om die als gemeente samen uit te leven.

iCOR werd oorspronkelijk bedacht door het departement Jongeren & Gezinnen, als reactie op het besef dat veel jongeren de kerk verlaten. Het is gebaseerd op het feit dat gemeenten die teruggrijpen op het nieuwtestamentische model, dynamische gemeenten zijn. Dat is niet alleen belangrijk voor jongeren. iCOR geeft een stevige basis, die mensen helpt hun geestelijk thuis te vinden in onze gemeenten. Het bevordert dat het geloof, de opdracht en de kameraadschap leven onder de verschillende generaties en culturen in onze gemeenten. Zie iCOR als een gids die is ontwikkeld om gemeenten te helpen een 'grote familie' te zijn, in overeenstemming met de Bijbel. Het maakt ook de liefde van God en het Evangelie van Jezus tot een concrete en levende realiteit. Dat doet iCOR door relationeel en sociaal relevant te zijn en door iedereen te laten deelnemen.

iCOR wil Jezus' opdracht uitvoeren. Mensen ondersteunen om een echte leerling van Jezus te zijn. Daarom hecht iCOR veel waar-

de aan het relevant doorgeven van de bijbelse leer en christelijke waarden. Het weet dat de boodschapper net zo belangrijk is als de boodschap. iCOR legt dan ook de nadruk op dienstbaarheid en verzoening. Het beste missiewerk is uiteindelijk te werken volgens de bijbelse voorbeelden om een gemeente te zijn van onze relationele, verlossende en levende God. Hét fundamentele uitgangspunt van de iCOR-waarden is de overtuiging dat God in ieder mens veel potentieel legt. Dat staat los van de tijd waarin we leven, van ons geslacht of kerklidmaatschap. Daarom wil iCOR gemeenten aanmoedigen actief mogelijkheden te zoeken om dit potentieel beter en vollediger te herkennen, te stimuleren en te bevorderen. Op die manier leren we van elkaar en groeien we naar elkaar toe.

De waarden van iCOR, de ideeën, de bronnen en de hulpmiddelen zijn bedoeld om gemeenten te helpen bezig te zijn in een dialoog over deze waarden. Want zo zullen zij, met Gods hulp, meer en meer het geestelijke thuis worden dat God graag wil dat we zijn voor onze kinderen en voor de omgeving waarin wij leven. Onderzoek toont aan dat vooral de jongeren ons daar zeer dankbaar voor zullen zijn.

‘WETENSCHAPPELIJKE GEGEVENS LATEN ZIEN “DAT GEMEENTEN WAAR VEEL JONGEREN DEEL HEBBEN AAN HET GEMEENTELEVEN, OOK DE GEMEENTEN ZIJN WAARVAN HET WAARSCHIJNLIJK IS DAT ZE ZULLEN GROEIEN”.’

Jackson W. Carroll. *God's Potters: Pastoral Leadership and the Shaping of Congregations* (Grand Rapids, Mi: William B. Eerdmans Publ. Co., 2006), p .116

iCOR IS GEBASEERD OP ...

... de theologie van het Nieuwe Testament en de wijze waarop zij de kerk en het geloof begrijpt, e.g.:

- Q Joseph H. Hellerman, *When the Church Was a Family: Recapturing Jesus' Vision for Authentic Christian Community* (Nasville, TN: B&H Publishing Group, 2009)
- Q Richard Rice, *Believing, Behaving, Belonging: Finding New Love for the Church* (Roseville, CA: The Association of Adventist Forums, 2002)

... sociologisch onderzoek over het leven in kerkelijke gemeenschappen en de geestelijke groei van de generaties in de kerk, e.g.:

- Q Holly Catterton Allen and Christine Lawton Ross, *Intergenerational Christian Formation – Bringing the Whole Church Together in Ministry, Community and Worship* (Downers Grove, IL: IVP Academic, 2012)
- Q Howard Vanderwell, ed. *The Church of All Ages - Generations Worshiping Together* (Herndon, VA: The Alban Institute, 2008)

... de uitkomsten van het Valuegenesis onderzoek in de VS en Europa, e.g.:

- Q Bailey V. Gillespie and Michael J. Donahue, *Valuegenesis: Ten Years Later – A Study of Two Generations* (Riverside, CA: Hancock Center Publications, 2004)
- Q Stephan Sigg, “A Spiritual Home for Young People? The Adventist Youth and Their Church Seen from the Valuegenesis Europe Data” *Part I-III*, Spes Christiana Band 24, 2013

... proefondervindelijk onderzoek aangaande het thema van kerkverlating en jongeren, e.g.:

- Q Roger L. Dudley, *Why our Teenagers Leave the Church* (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2000)
- Q David Kinnaman, *You Lost Me. Why Young Christians Are Leaving Church... And Rethinking Faith* (Grand Rapids, MI: Baker Books, 2011)
- Q Ed Stetzer, Richie Stanley, and Jason Hayes, *Lost and Found: The Younger Unchurched and the Churches That Reach Them* (Nashville, TN: B&H Publishing Group, 2009)

... wetenschappelijke studies over geloofsoverdracht in gezinnen en kerken, e.g.:

- Q Vern L. Bengtson, Norella M. Putney and Susan Harris, *Families and Faith: How Religion is Passed Down Across Generations* (New York: Oxford University Press, 2013).
- Q Eugene C. Roehlkepartain, Pamela Ebstyn King, Linda Wagner, and Peter L. Benson, *The Handbook of Spiritual Development in Childhood and Adolescence* (Thousand Oaks, CA: Sage Publications, 2006)

... de boeken van Ellen White, in het bijzonder:

- Q Ellen G. White, *Education* (Hagerstown, MD: Review and Herald, 1952)
- Q Ellen G. White, *Gospel Workers* (Washington, DC: Review and Herald, 1915)

‘EEN JUISTE BENADERING VAN JEUGDWERK KIJKT NAAR JONGEREN ALS VOLWAARDIGE PERSONEN EN STAAT IN VERBINDING MET ELK ONDERDEEL VAN HUN LEVEN. HET HEEFT HOGE VERWACHTINGEN VAN JONGEREN ALS LEERLINGEN VAN CHRISTUS EN ALS LEDEN VAN ZIJN LICHAAM. HET KOESTERT BETEKENISVOLLE RELATIES TUSSEN VOLWASSENEN EN JONGEREN ALS BASIS VAN HET LEERLING ZIJN. HET NODIGT JONGEREN UIT DEELNEMERS TE ZIJN EN NIET ALLEEN MAAR MENSEN DIE PASSIEF TOEZIEN OF ONTVANGERS ZIJN VAN EVANGELISATIE. EN NATUURLIJK ZORGEN JONGEREN OOK VOOR PLEZIER AAN HET PROCES!’

Ronald J. Sider, Philip N. Olson, and Heidi Rolland Unruh, *Churches That Make a Difference: Reaching Your Community With Good News and Good Works* (Grand Rapids, MI: Baker Books, 2002), p. 177

*'HIJ ZAL ERVOOR ZORGEN DAT OUDERS ZICH VERZOENEN MET HUN KINDEREN
EN KINDEREN ZICH VERZOENEN MET HUN OUDERS.'*

Maleachi 3:24

© 2019 Departement Jongeren & Gezinnen en Departement Ontwikkeling & Toerusting, Landelijk Kantoor, Nederlandse Unie, Kerkgenootschap der Zevende-dags Adventisten

BOUWEN AAN EEN GEESTELIJK THUIS
SAMEN VOOR *onze waarden* STAAN

 www.icor.church

